

Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2010 r. — Goutier przeciwko OHIM — Rauch (ARANTAX)**(Sprawa T-13/10)**

(2010/C 80/58)

Język skargi: niemiecki

Strony*Strona skarżąca:* Klaus Goutier (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat E. Happe)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)*Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również:* Norbert Rauch (Herzogenaurach, Niemcy)**Żądania strony skarżącej**

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 listopada 2009 r. (sprawa R 1769/2008-4) w zakresie odrzucenia w następstwie uchylenia zaskarżonej decyzji zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego dla następujących usług:

— klasa 35 — usług doradztwa podatkowego, sporządzanie zeznań podatkowych, prowadzenie ksiąg rachunkowych, usług biegłego rachunkowego, doradztwo gospodarcze, doradztwo w zarządzaniu przedsiębiorstwem;

— klasa 36 — sporządzanie ekspertyz i oszacowań podatkowych, operacje połączenia i przejęcia przedsiębiorstw, a mianowicie doradztwo finansowe przy zakupie lub sprzedaży przedsiębiorstwa oraz przy przejmowaniu udziałów w przedsiębiorstwie;

— klasa 43 — doradztwo prawne i reprezentacja prawna, badania prawne;

— obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty*Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy:* Skarżący*Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy:* Słowny znak towarowy „ARANTAX” dla usług z klas 35, 36 i 42 (zgłoszenie nr 4 823 084)*Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie:* Norbert Rauch*Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie:* Zarejestrowany w Niemczech graficzny znak towarowy „atarax” nr 30 168 707 dla towarów i usług z klas 9, 35, 37, 41 i 42*Decyzja Wydziału Sprzeciwów:* Oddalenie sprzeciwu*Decyzja Izby Odwoławczej:* Częściowe uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i częściowe odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego*Podniesione zarzuty:* Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 18 stycznia 2010 r. — CheckMobile przeciwko OHIM (carcheck)**(Sprawa T-14/10)**

(2010/C 80/59)

Język postępowania: niemiecki

Strony*Strona skarżąca:* CheckMobile GmbH — The Process Solution Company (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat K. Lodigkeit)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)**Żądania strony skarżącej**

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 18 listopada 2009 r. (sprawa R 595/2009-4) w zakresie dotyczącym odrzucenia zgłoszenia znaku towarowego „carcheck” na podstawie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94;

— obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „carcheck” dla towarów i usług z klas 9, 16, 35, 36, 38, 41, 42 i 45 (zgłoszenie nr 7 368 681)

Decyzja eksperta: Częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe uchylene decyzji eksperta

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 ⁽¹⁾, ponieważ Izba Odwoławcza dokonała zbyt szerokiej interpretacji bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji dotyczącej wyłącznie opisowego charakteru oznaczenia tworzącego znak towarowy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 19 stycznia 2010 r. — Steinberg przeciwko Komisja

(Sprawa T-17/10)

(2010/C 80/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Gerald Steinberg (Jerozolima, Izrael) (przedstawiciel: adwokat T. Asserson)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- ujawnienie w ciągu 15 dni wszystkich dokumentów wymienionych we wniosku;
- zasądzenie kosztów;

— zarządzenie wszelkich innych środków, które Sąd uzna za stosowne.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 15 maja 2009 r., doręczonej skarżącemu w dniu 22 listopada 2009 r., w której częściowo odrzucono jego wniosek na podstawie rozporządzenia nr 1049/2001 ⁽¹⁾ o dostęp do dokumentów związanych z decyzjami finansowymi o przyznaniu dotacji pozarządowym organizacjom izraelskim i palestyńskim w ostatnich trzech latach w ramach programów „Partnerstwo dla pokoju” (PdP) i „Europejski instrument na rzecz demokracji i praw człowieka” (EIDHR).

Na poparcie swojej skargi skarżący podnosi następujące cztery zarzuty.

Po pierwsze, skarżący twierdzi, że nie udostępniając żądanych dokumentów, pozwana naruszyła art. 2 rozporządzenia nr 1049/2001.

Po drugie, skarżący podnosi, że odmawiając pełnego udostępnienia żądanych dokumentów, pozwana naruszyła art. 4 rozporządzenia nr 1049/2001, jako że jego wniosek nie jest objęty zakresem żadnego z wyjątków przewidzianych w tym artykule. Ponadto skarżący podnosi, że nawet jeśli do jego wniosku stosowałyby się wyjątki, quod non, prawo dostępu przez organizacje społeczeństwa obywatelskiego do żądanych dokumentów należy uważać za „nadrzędny interes publiczny przemawiający za ujawnieniem”.

Po trzecie, skarżący twierdzi, że odpowiadając na jego wniosek potwierdzający prawie po upływie sześciu miesięcy, mimo że rozporządzenie nr 1049/2001 przewiduje udzielenie odpowiedzi w ciągu 15 dni roboczych od złożenia wniosku, pozwana naruszyła art. 7 rozporządzenia nr 1049/2001.

Po czwarte, skarżący podnosi, że pozwana nie rozpatrzyła wniosku „bezzwłocznie” i tym samym naruszyła art. 8 rozporządzenia nr 1049/2001.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).